

POMETON

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. birželio 4 d.*

Byloje C-158/08

dėl *Commissione tributaria regionale di Trieste* (Italija) 2008 m. kovo 13 d. Nutartimi, kurių Teisingumo Teismas gavo 2008 m. balandžio 16 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Trieste

prieš

Pometon SpA,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurių sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J.-C. Bonichot (pranešėjas), J. Makarczyk, P. Kūris ir L. Bay Larsen,

* Proceso kalba: italų.

generalinė advokatė V. Trstenjak,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. kovo 19 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Pometon SpA*, atstovaujamos advokatų E. Volli ir F. Trevisan,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. Bruni, padedamos *avvocato dello Stato* G. Albenzio,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos H. Van Vliet, E. Righini ir S. Schönberg,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45) 13 straipsnio ir 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307, toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 4, 114 ir paskesnių bei 202, 204, 212 ir 214 straipsnių išaiškinimo.

- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Trieste* (Triesto muitinės įstaiga) ir *Pometon SpA* dėl Kinijos kilmės neapdoroto magnio luitų importo, įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą.

Bendrijos teisės aktai

- 3 Faktinių bylos aplinkybių metu galiojusios Reglamento Nr. 384/96 redakcijos 13 straipsnyje buvo sakoma:

„1. Kai yra vengiama galiojančių priemonių, pagal šį reglamentą nustatyti anti-dempingo muitai gali būti išplečiami ir panašių produktų ar jų sudedamųjų dalių importui iš trečiųjų valstybių. Vengimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir Bendrijos modelio pokytis, atsiradęs dėl tokios praktikos, proceso ar veiklos,

kurių negalima paaiškinti jokiais kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiais sumetimais, kaip tik antidempingo muto nustatymu, ir kai yra įrodymų, kad ištaisantis muto poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytais normaliosiomis vertėmis.

2. Surinkimo operacijos Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

- a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvėjo jau pradėjus arba prieš pat pradėdant antidempingo tyrimą, o nagrinėjamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir
- b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surenkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų;

ir

- c) ištaisantis muto poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytais normaliosiomis vertėmis.

3. Tyrimai pagal šį straipsnį pradedami, kai prašyme pateikiama pakankamai šio straipsnio 1 dalyje išdėstytų veiksnių įrodymų. Tyrimas pradedamas, kai Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, priima reglamentą, kuriame, be to, nurodoma prievolė muitinių institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalies nuostatas arba reikalauti garantijų. Tyrimus atlieka Komisija, kuriai gali padėti muitinių institucijos, ir užbaigia juos per devynis mėnesius. Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių pratęsimą, Taryba, paprastai daugumai pritarus dėl Komisijos pasiūlymo, pratęsia priemones nuo tos dienos, kai buvo įvesta importo registracija pagal 14 straipsnio 5 dalį arba pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimo pradžios ir atlikimo taikomos, kaip numatyta šiame straipsnyje.

<...>“

4 Pagal Bendrijos muitinės kodekso 114 straipsnį:

„1. Nepažeidžiant 115 straipsnio, įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje atliekant vieną arba daugiau perdirbimo operacijų galima naudoti šias prekes:

- a) ne Bendrijos prekes, skirtas reeksportuoti iš Bendrijos muitų teritorijos, suteikus joms kompensacinių produktų pavidalą, neapmokestinant šių prekių importo muitais ir netaikant joms prekybos politikos priemonių;

- b) išleistas į laisvą apyvartą prekes, grąžinant už tokias prekes sumokėtus arba atsisakant išieškoti mokėtinus importo muitus, jeigu šios prekės eksportuojamos iš Bendrijos muitų teritorijos kompensacinių produktų pavidalu.

2. Toliau pateiktos formuluotės apibrėžiamos taip:

- a) sąlyginio neapmokestinimo sistema: neapmokestinamo laikinojo įvežimo perdirbti procedūros nustatytos 1 dalies a punkte;

<...>“

- 5 Faktinių bylos aplinkybių metu galiojusios 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), redakcijos 551 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, buvo sakoma:

„Leidimas taikyti sąlyginio neapmokestinimo sistemą yra išduodamas tik tais atvejais, kai leidimo prašantis asmuo tikrai ketina reeksportuoti pagrindinius kompensacinius produktus iš Bendrijos muitų teritorijos. Tokiu atveju sąlyginio neapmokestinimo sistemą gali būti leista taikyti visoms prekėms, skirtoms perdirbti.“

- 6 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 340) 4 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Jeigu nustatoma, kad veiksmais buvo siekiama gauti naudos, kuri neatitinka konkrečiu atveju taikomų Bendrijos teisės tikslų, dirbtinai sukuriant sąlygas, būtinas tokiai naudai gauti, toji nauda, atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį, panaikinama arba sutrukdoma ją gauti.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 7 Remiantis nutartimi dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, nuo 1998 m. pabaigos iki 2001 m. *Pometon SpA* iš susijusios bendrovės *Pometon doo*, įsteigtos 1998 m. ir turinčios buveinę Sežanoje (Slovėnija), pirko Kinijos kilmės neapdoroto magnio luitus, kurių importui į Bendriją turėjo būti taikomas antidempingo muitas remiantis 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2402/1998, nustatančiu galutinį antidempingo muitą tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės neapdoroto magnio luitų importui ir laikinojo muto galutinį surinkimą (Neoficialus vertimas, OL L 298, p. 1). Šis produktas buvo importuojamas pagal perdirbimo sutartis *Pometon doo*, trečiojoje šalyje įsteigtam klientui. *Pometon SpA* paprašė, ir tai buvo padaryta, įforminti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, nustatant šešių mėnesių sąlyginio neapmokestinimo laikotarpį. *Pometon SpA* šią prekę perdirbdavo į magnio granules, netaikant antidempingo muto, ir ją reeksportuodavo per Ferneti (Italija) muitinės postą.
- 8 Nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pažymėta, kad pagrindinėje byloje aptariama prekė nebuvo pristatoma į bendrovę Slovėnijoje, o likdavo saugoma stovėjimo aikštelėje ir vėliau importuojama atgal į Italiją kaip bendrovės *Pometon doo* parduota bendrovei *Pometon SpA*. Nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą

taip pat nurodyta, jog per tyrimus paaiškėjo, kad apie 87 % *Pometon SpA* eksportuoto produkto netrukus grįždavo į Italiją ir būdavo pateikiama į Europos rinką.

- 9 Turėdama tokius duomenis *Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Trieste* nusprendė, kad laikinas Kinijos kilmės neapdoroto magnio luitų importas, iforminant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, iš tikrųjų buvo galutinis šio produkto importas. Todėl *Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Trieste* pateikė kelis papildomus pranešimus apie mokesčio dydį ir jo patikslinimus, dėl kurių *Pometon SpA* pareiškė ieškinį, kurį *Commissione Tributaria Provinciale di Trieste* patenkino.
- 10 Dėl tokio sprendimo *Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Trieste* padavė apeliacinį skundą, o *Pometon SpA* – priešpriešinį apeliacinį skundą. Tokiomis aplinkybėmis *Commissione tributaria regionale di Trieste* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar teisinga manyti, kad tokia laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, kurią pritaikė *Pometon SpA*, gali pažeisti Bendrijos muitinės politikos, visų pirma – bendrųjų ir specialiųjų antidempingo teisės aktų bei Bendrijos muitinės kodekso <...> principus? Konkrečiai kalbant, klausiamo, ar Reglamento (EB) Nr. 384/(96) 13 straipsnis turi būti aiškinamas kaip taikomas visuotinai, kaip bendroji Bendrijos teisės sistemos sąlyga, kuri tiesiogiai taikoma santykiuose tarp nacionalinių valdžios institucijų ir mokesčių mokėtojų, įskaitant apmokestinimą antidempingo muitais procedūrą? Klausiamo, ar, pavyzdžiui, juo galima remtis atliekant muitinius tikrinimus pagal Bendrijos muitinės kodekso <...> 4 straipsnio 1 dalies 14 punktą?

2. Ar Reglamento (EB) Nr. 384/(96) 13 straipsnis dėl antidempingo teisės aktų apėjimo kartu su Bendrijos muitinės kodekso <...> 114 ir paskesniais straipsniais

dėl laikinojo įvežimo perdirbti ir 202, 204, 212 ir 214 straipsniai dėl skolos muitinei atsiradimo gali būti aiškinami taip, kad nepašalinama galimybė apmokestinti prekę antidempingo muitu, kai tas produktas iš pradžių buvo nupirktas iš subjekto, priklausančio šaliai, kuriai netaikomas antidempingo muitas, savo ruožtu ši produktą įsigijusio iš šalies, kuriai taikomos šios priemonės, ir niekaip jo nepakeisdamas laikinai importavo į Bendriją pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, kad paskui po perdirbimo jį grąžintų, bet laikinai ir tik kelioms valandoms, bei nedelsdamas perparduotų tai pačiai Bendrijos valstybės bendrovei, kuri laikinai įvežė perdirbti?

3. Ar nesant sankcijas nustatančių Bendrijos normų, nes šiam teismui jų nepavyko rasti, valstybės narės teismas gali taikyti savo teisės sistemos normas, kurios, kai tenkinamos visos sąlygos, leidžia pripažinti, kad sutartys dėl atliekamos laikinojo įvežimo perdirbti procedūros ir kompensacinių produktų pardavimo yra niekinės, kaip numatyta Italijos Civilinio kodekso 1343 straipsnyje (neteisėtas (sutarties) dalykas), 1344 straipsnyje (įstatymams prieštaraujanti sutartis) ir 1345 straipsnyje (neteisėtas motyvas) bei Italijos Civilinio kodekso 1414 ir paskesniuose straipsniuose dėl apsimestinių sandorių, konstatavus anksčiau nurodytų Bendrijos principų pažeidimą?

4. Ar net ir dėl kitų priežasčių arba aiškinimo, kuriuos Teisingumo Teismas manys esant reikalinga pateikti, anksčiau aprašyta operacija, kai jos iš anksto imamasi siekiant išvengti antidempingo muitų, atitinka laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, ar, atvirkščiai, iš tikrųjų pažeidžia muitinės principus antidempingo muto taikymo srityje, kuriuos Teisingumo Teismas manys esant reikalinga pateikti?

5. Ar net ir dėl kitų priežasčių arba aiškinimo, kuriuos Teisingumo Teismas manys esant reikalinga pateikti, minėta operacija reiškia galutinį antidempingo muitu apmokestinamo produkto importą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl priimtimumo

- 11 *Pometon SpA* iš esmės tvirtina, kad pateikti klausimai yra nepriimtini, nes jais siekiama gauti Teisingumo Teismo teisinę konsultaciją, o ne prašoma išaiškinti Bendrijos teisę, kad jie pateikti nekompetentingam juos išnagrinėti teismui ir kad nacionalinis teismas nenurodė, nei kokias Bendrijos teisės normas jis prašo išaiškinti, nei kokie yra bendrieji principai, kuriais remiamasi.
- 12 Su tokiais argumentais negalima sutikti.
- 13 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Bendrijos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytus teisinius pagrindus ir faktines aplinkybes, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbumo prezumpcija. Nacionalinio teismo pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas gali atmesti, tik jei yra akivaizdu, jog prašymas išaiškinti Bendrijos teisę yra visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar

teisiniai pagrindai, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (šiuo klausimu žr. 2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *van der Weerd ir kt.*, C-222/05–C-225/05, Rink. p. I-4233, 22 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

- 14 Šioje byloje nematyti, kad prašomas išaiškinimas niekaip nesusijęs su Bendrijos teisės išaiškinimu ir kad dėl to Teisingumo Teismas yra nekompetentingas jį nagrinėti, ar kad prašomas išaiškinimas akivaizdžiai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar ginčo dalyku, arba kad klausimas yra hipotetinis. Būtina faktinė ir teisinė informacija, kad Teisingumo Teismas naudingai atsakytų į jam užduotus klausimus, yra, be kita ko, pateikta nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą. Joje taip pat nurodyti tekstai, kuriuos jis prašo išaiškinti.
- 15 Iš to aišku, kad prejudiciniai klausimai yra priimtini.

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

- 16 Savo pirmuoju ir antruoju klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia Teisingumo Teismo, kiek Reglamento Nr. 384/96 13 straipsnio nuostatos yra taikomos jo nagrinėjamoje byloje.
- 17 Reglamento Nr. 384/96 13 straipsnio 3 dalyje sakoma, jog kai yra pakankamai įrodymų, kad vengiama antidempingo muitų, Komisijos sprendimas pradėti tyrimą priimamas reglamentu. Jeigu toks tyrimas galutinai patvirtina faktus, pateisinančius antidempingo

muitų taikymą ir panašių produktų ar šių produktų dalies importui iš trečiųjų šalių, tokį sprendimą Komisijos siūlymu turi priimti Taryba paprastąja balsų dauguma.

- 18 Šioje byloje pakanka konstatuoti, kad nebuvo priimtas Komisijos reglamentas pradėti tyrimą, taip pat nebuvo Tarybos sprendimo išplėsti antidempingo priemonių taikymo sritį.
- 19 Iš to matyti, kad Reglamento Nr. 384/96 13 straipsnio nuostatos bet kuriuo atveju netaikomos pagrindinėje byloje, nesant reikalo priimti sprendimo dėl to, ar šio 13 straipsnio 1 dalies redakcija, galiojusi faktinių bylos aplinkybių metu, buvo taikoma ir *Pometon SpA* atliktai operacijai.
- 20 Todėl į pirmąjį ir antrąjį klausimus reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 384/96 13 straipsnis netaikomas nesant Tarybos sprendimo, priimto Komisijos siūlymu, antidempingo muitus taikyti ir panašių produktų ar šių produktų dalies importui iš trečiųjų šalių.

Dėl trečiojo–penktojo klausimų

- 21 Trečiasis–penktasis klausimas iš esmės susiję su tuo, ar galutiniu importu į Bendrijos muitų teritoriją reikia laikyti operaciją, per kurią bendrovė importuoja pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą prekes, patenkančias į antidempingo muitų taikymo sritį, jas perdirba į prekes, kuriems tie muitai netaikomi, ir reeksportuoja susijusiai

kaimyninėje trečiojoje valstybėje įsteigta bendrovei, kuri šias prekes reeksportuoja į Bendriją, perparduodama jas pirmajai bendrovei.

- 22 Pagal Bendrijos muitinės kodekso 114 straipsnį įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje galima naudoti šias ne Bendrijos prekes, skirtas reeksportuoti iš minėtos muitų teritorijos. Naudojimas yra šių prekių „perdirbimo“ operacijos, t. y. jų perdirbimas. Reeksportuotos prekės vadinamos „kompensaciniais produktais“.
- 23 Prekių reeksportas iš Bendrijos muitų teritorijos kompensacinių produktų pavidalu yra sąlyga, norint taikyti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą. Iš to aišku, kad jį taip pat galima taikyti tik tada, kai prekės realiai skirtos reeksportui iš Bendrijos muitų teritorijos, kaip tai sakoma minėtose Reglamento Nr. 2454/93 551 straipsnio 1 dalies nuostatose, pagal kurias leidimo prašantis asmuo privalo „tikrai (ketinti) reeksportuoti“ aptariamąs prekes.
- 24 Iš tiesų, iš visų nuostatų, sudarančių sąlyginio neapmokestinimo sistemą, matyti, kad pats laikinojo įvežimo perdirbti procedūros tikslas yra netaikyti muitų tik toms prekėms, kurios į Bendrijos muitų teritoriją įvežamos tik laikinai, kad būtų apdirbtos, pataisytos ar perdirbtos, paskui reeksportuotos, šitaip vengiant apsunkinti Bendrijos šalių ekonominę veiklą.
- 25 Dėl to neišvengiamai matyti, kad šio sprendimo 8 punkte aprašyta praktika, kai prekė tiesiog pervežama per sieną, neturint tikrų ketinimų ją reeksportuoti, ir netrukus

grąžinama atgal, prieštarauja pačiam laikinojo įvežimo perdirbti procedūros tikslui ir daro žalą Bendrijos teisės aktų veiksmingumui.

- 26 Tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas gali patikrinti, ar faktinės aplinkybės, dėl kurio kilo ginčas pagrindinėje byloje, atitinka tokio pažeidimo sudėtį.
- 27 Dėl pasekmių, kurios kyla konstatavus tokį pažeidimą, Reglamento Nr. 2988/95 4 straipsnio 3 dalyje, kuri taikoma visuotinai, sakoma, kad „jeigu nustatoma, kad veiksmis buvo siekiama gauti naudos, kuri neatitinka konkrečiu atveju taikomų Bendrijos teisės tikslų, dirbtinai sukurtas sąlygas, būtinas tokiai naudai gauti, toji nauda, atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį, panaikinama arba sutrukdoma ją gauti“.
- 28 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad pareiga grąžinti dėl neteisėtos veiklos gautą naudą nepažeidžia teisėtumo principo. Tokia pareiga yra ne sankcija, o tiesiog pripažinimo, kad buvo dirbtinai sukurtos sąlygos, reikalingos norint gauti pagal Bendrijos taisykles kylančią naudą, pasekmė, o tai reiškia, jog nauda suteikta nepelnytai, ir tai pateisina pareigą ją grąžinti (šiuo klausimu žr. 2000 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Emsland-Stärke*, C-110/99, Rink. p. I-11569, 56 punktą).
- 29 Be to, importuotojas, neteisėtai pasinaudojęs laikinojo įvežimo perdirbti procedūra ir iš jos turėjęs naudos ir dirbtinai sudaręs jos taikymo sąlygas, privalo sumokėti atitinkamiems produktams taikomus mokesčius, kartu, prireikrus, nacionalinės teisės aktuose numatytas administracines, civilines ar baudžiamąsias sankcijas.

30 Todėl į trečiąjį–penktąjį klausimus reikia atsakyti, kad operacijai, kai prekė tiesiog pervežama per sieną po to, kai buvo perdirbta į produktą, kuriam netaikomas antidempingo muitas, neturint tikrų ketinimų ją reeksportuoti, ir netrukus grąžinama atgal, teisėtai negali būti taikoma laikinojo įvežimo perdirbti procedūra. Importuotojas, neteisėtai pasinaudojęs šia procedūra ir iš jos turėjęs naudos, turi sumokėti atitinkamiems produktams taikomus mokesčius, kartu, prireikus, nacionalinės teisės aktuose numatytas administracines, civilines ar baudžiamąsias sankcijas. Kompetentingas nacionalinis teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje aptariama operacija, remiantis anksčiau pateiktu vertinimu, turi būti laikoma neteisėta pagal Bendrijos teisę.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

31 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių 13 straipsnis netaikomas nesant Europos Sąjungos Tarybos sprendimo, priimto Europos Bendrijų Komisijos siūlymu, antidempingo muitus taikyti ir panašių produktų ar šių produktų dalies importui iš trečiųjų šalių.**

2. Operacijai, kai prekė tiesiog pervežama per sieną po to, kai buvo perdirbta į produktą, kuriam netaikomas antidempingo muitas, neturint tikrų ketinimų ją reeksportuoti, ir netrukus grąžinama atgal, teisėtai negali būti taikoma laikinojo įvežimo perdirbti procedūra. Importuotojas, neteisėtai pasinaudojęs šia procedūra ir iš jos turėjęs naudos, turi sumokėti atitinkamiems produktams taikomus mokesčius, kartu, prireikus, nacionalinės teisės aktuose numatytas administracines, civilines ar baudžiamąsias sankcijas. Kompetentingas nacionalinis teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje aptariama operacija, remiantis anksčiau pateiktu vertinimu, turi būti laikoma neteisėta pagal Bendrijos teisę.

Parašai.